

Keklik

– cirik · 23 Ağustos 2020

...her evden yükselen keklik sesleri ile uyanırdık veya uykulara dalardık , köyümüzün keklik besleme ve kekliklerle iletişim konusu bir dönem acaip yaygındı , hani biz şehirde bir araya geldiğimizde , ya arabalardan , ya da futboldan konuşuruz ya !! , saatlerce sürüp gider evet saatlerce bitmek bilmezdi , araba özelliklerini , kilometrede kaç yaktığından , eski yeni kasa ayrıntılarına kadar ...vb , ya futbol konuşmaları , o tam bir macera ve fanatizm ve uzun hikaye , tuttuğumuz takım için sevdiklerimizi kırmaktan bile çekinmeyiz , bu kadar bizi teslim almıştır holiganlık ..vb , işte keklik avlamak , beslemek veya sesini yarıştırmak da , bir hobi olarak köyde tavan yaptığı dönemlerdi , " gaggak gubaraakk - gaggak gubaraakk.." bunu , bu sesi biz de söyledik ve keklikleri öttürmek bir sevdandı , huzur bulmaktı , rahatlama ve mutlu olmak için bize yeterliydi kekliğin sesi , bu ötüş ritmi frekansı ve melodisi gerçekten muhteşem, Rabbimiz Allah yeryüzü doğa sofrasında güzelliklerin en güzellerini yaratmış insandan da ibret hikmet akıl sanat ilim gibi pek çok konuda hisse kapmasını istemiştir, keklik besleyenler , karakavuk dediğimiz bir bitkiyi tarlalardan toplarlardı , keklik nedense bunu çok severdi ve onun karakavuk yemesi bile bize hoş gelirdi , köyde şampiyon abimiz , bu keklik sevdasını en güzel yaşayanlardandır, gövdesi geniş-tombul su kabaklarından kafesler olurdu , küçük pencereleri vardı kafeslerin , o pencerelerden kekliği görmeğe çalışmak bile bir zevkti , kanatlarının güzelliğinden , gagasının ve gözlerinin sevimliliğine kadar , keklikleri yakalama tekniklerini iyi bilenler bu işin uzmanı olmuşlardı , el radyosu gibi , kekliğe sahip olanlar gittikleri her yere yanlarında götürürlerdi , onu dinlemek ve sürekli ötmesini isteyenler hepsine sahip oluyorlardı , zarif bir kuş keklik , ne yazık ki zamanla bu kuşları evlerinde besleyenler , sesleri ile huzurlu mutlu anlar yaşayanlar giderek besleme işinden vaz geçtiler , değişen şartlar ve yeni ortamlar her güzel şeyi unutturduğu gibi bu zarif , bu hayran edici ötüşü ile keklikleri de unutturdu , keşke bir gün rastlasam elinde kekliği ile gezen birine , kekliğe ve diğer hayvanlara hak ettikleri sevgi ve özeni ve beslenmeyi severek yapanlar kuşların özgürlüklerine engel gibi görünen bu iç içe hayatın içinde , doğanın kendisinde besleyerek bakanları makul görmek gerek , bir çok insan besledikleri hayvanla kurdukları sevgi iletişimi sayesinde farkında olmadan tedavi oluyor ruhen moralmen ve insani değerler noktasında anlaşılır düzeylerde kendilerini toplumsal ilişkilerde gösteriyorlar , doğrusu müzikle uğraşan bir sanat ile meşgul olan insan ruhu ile , balık,kuş, kedi köpek besleyen insan ruhu arasında fark görmüyorum , ama keklik ötüşlerine yakinen şahit olan biri olarak bende derin akisler izler duygular bıraktığını söylemeliyim.. ..

Mustafa KAYA

2019 / İstanbul